

СЪНЬ

— Лоръ, не спишъ ли?
Чувашъ ли Лоръ?
„По-тихо! Скрий главата си! Отвънъ
на педя сж отъ настъ, не говори!
— Лоръ, сънувахъ толкозъ хубавъ съны! . . .

— Почакай. . . какъ започваше? . . . Така. . .
Войната свършена. . . Разбиращъ ме, нали?
И всичко е въвъ нашата ржка,
нали така, Лоръ?

Работъхъ пакъ въ завода. А пъкъ то
ужъ сѫщия заводъ, машинни сѫщи,
но частите имъ блѣснали — злато!
И ставитѣ имъ нѣкакъ по-могжщи.

Въ завода ти, Лоръ, си надзиратель
и казвашъ: „Днеска искамъ триста болта!“
„Добре Лоръ, отлично мой приятель!“
И двамата се смѣеме доволни.

А вънка тъй широкъ е небосвода! . . .
Блести небето, въздухътъ блѣсти!